

μήπως είναι λίγο φασίστες; μήπως είναι λίγο φασί

2 πόσο σε μισώ απάισια Αγγέλα

Το πιο ωραίο με τα παλιά τα χρόνια, τότε που η μεταπολιτευτική σταθερότητα είχε δέσει το εθνικό τσιμέντο, ήταν που ο καθένας ήξερε τον ρόλο του και πώς να τον φέρει εις πέρας. Τον Νοέμβριο του 1999 για παράδειγμα, ο Δολοφόνος Παιδιών Μπιλ Κλίντον αριβάρισε στην Αθήνα. Ήταν λίγο μετά τους βομβαρδισμούς του Κοσόβου και ταυτόχρονα με την αποστολή εκεί "ελληνικού ειρηνευτικού σώματος". Προφανώς ο πρόεδρος των ΗΠΑ είχε έρθει για να διαπραγματευθεί με την ηγεσία του ελληνικού κράτους γύρω από τη νέα κατάσταση στα Βαλκάνια και τον κόσμο.

Αυτά τα λέμε με πολύ περισσότερα λόγια λίγες σελίδες παρακάτω. Το θέμα μας εδώ είναι ο θαυμάσιος συντονισμός με τον οποίο παίρναμε τις θέσεις μας τω καιρώ εκείνο. Όπως και να το κάνεις βέβαια, είχαμε και μια στιβαρή αριστερά, προικισμένη με πολύτιμη αυτογνωσία. Ο Νίκος Κωνσταντόπουλος, πρόεδρος τότε του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, ανέλυε τον ρόλο της αριστεράς που όλοι αγαπήσαμε ως εξής:

Διαφωνώ με την κυβέρνηση που δείχνει μια νευρική στην αντιμετώπιση των εκδηλώσεων του ελληνικού λαού κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του κ. Κλίντον. Αυτές οι εκδηλώσεις εκφράζουν μια πολιτική πραγματικότητα. Θα μπορούσε και θα έπρεπε η κυβέρνηση να τις αξιοποιήσει ενισχύοντας τη διαπραγματευτική της δύναμη. (...)

Καλά το καταλάβατε. Η μαγική λέξη δεν ήταν "εξάρτηση", αλλά διαπραγμάτευση. Η άλλη πλευρά του αριστερού φάσματος δεν ήταν λιγότερο συνειδητή στην πατριωτική της προσπάθεια να βοηθήσει τη χώρα. Αντίθετα με τους διαβόητους λικβινταριστές του Συνασπισμού της Αριστεράς και τα ρέστα, ο ογκόλιθος που λέγεται ΚΚΕ είχε και τότε την ίδια ηγεσία με σήμερα. Και αυτή η ηγεσία (η κυρία Αλέκα) βρέθηκε δικαιωματικά να ηγείται της αντικλινοτικής διαδήλωσης και να μιλάει στο τηλέφωνο με τον Υπουργό Δημοσίας Τάξης, που τότε λεγόταν Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, λέγοντάς του τα εξής:

Κύριε υπουργέ, η πορεία δεν θα θίξει το πρόγραμμα του αμερικανού προέδρου. Και επιτέλους καταλάβετε ότι είναι χρήσιμο για την Ελλάδα να δώσει αυτό το "παρών" ο ελληνικός λαός.

Τον κύριο Χρυσοχοϊδη μπορεί κανείς να τον κατη-

γορήσει για πολλά, όχι όμως ότι μικρός δεν καταλάβαινε τους βασικούς πυλώνες της ελληνικής πολιτείας. Αν ήταν μία φορά εθνικά χρήσιμο να "δώσει το παρών" ο ελληνικός λαός, ήταν δέκα φορές εθνικά χρήσιμο να "δώσει το παρών" κάνοντας μπάχαλα. Και μπάχαλα εγένοντο εκείνο τον παλιό καλό καιρό. Και ο καθένας ήξερε ακριβώς πού βρισκόταν στη μεγάλη αλυσίδα που ξεκινούσε από τις διαπραγματεύσεις της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής και κατέληγε στην καταγγελία των προβοκατόρων από τη μια και σε τίποτα αριστερούς δικηγόρους αμφιβόλων ικανοτήτων από την άλλη.

Όμορφα που ήτανε παλιά! Σήμερα αντιθέτως, η παράσταση έχει σοβαρό πρόβλημα casting. Πάνε οι αριστεροί να κάνουν πορεία ενάντια στη μισητή Αγγέλα και πέφτει απαγόρευση κυκλοφορίας. Προληπτικές συλλήψεις, ξύλο σε όλους, τους αριστερούς δικηγόρους τούς παίρνουν στο ψιλό μεσ' τα Άλφα Ταυ και στη διαδήλωση οι μισοί είναι ακροδεξιοί που φωνάζουνε "έξω οι ναζί". Σκατά κι απόσκατα δηλαδή, δεν ξέρεις πού να πατήσεις και πώς να συμπεριφερθείς. Κάπως σαν το ελληνικό κράτος να μην θέλει να αφήσει τους αριστερούς να γίνουν εθνικά χρήσιμοι "πιέζοντας" (ω λατρεμένη λέξη!) ξένους ηγέτες, κάπως σαν οι αριστεροί να είναι πλέον, θα τολμήσουμε να το ξεστομίσουμε, εθνικά άχρηστοι.

Ας μη στεναχωριόμαστε όμως, δεν είναι ακριβώς έτσι. Η αριστερά ακόμη παρέχει υπηρεσίες. Για να πούμε το προφανές: λίγο είναι το ελληνικό κράτος να έχει αμολήσει λυτούς και δεμένους να μας σκίσουνε και η κυρίαρχη αντίληψη της κατάστασης να είναι "ω πόσο σε μισώ απάισια Αγγέλα"; Για να πούμε το πιο ύπουλο: αλήθεια πού είναι οι "φονιάδες των λαών αμερικάνοι" σε αυτό το σχήμα; Πού είναι οι πραγματικοί σύμμαχοι του ελληνικού κράτους, οι κυρίαρχοι της Ανατολικής Μεσογείου και μεγάλη ελπίδα του ελληνοισμού; Και για να τελειώσουμε με το ανεπαίσθητο: την επομένη της επίσκεψης της Αγγέλας, ο κύριος Νταβούτογλου, υπουργός εξωτερικών της Τουρκίας επισκέφθηκε τη χώρα δίχως καθόλου έκτακτα μέτρα ασφαλείας και δίχως αριστερές διαδηλώσεις να "πιέζουν" (όποτε λέμε "πιέζουν" ανατριχιάζουμε αλήθεια!).

Βέβαια, τα θέματα τα οποία αναμφιβόλως συζητήθηκαν κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του Νταβούτογλου (ίσως και κατά τη διάρκεια της επίσκεψης της

στες; μήπως είναι λίγο φασίστες;

Oh, That Filthy Country

Αυτή η ωραία αυστραλέζικη φασιστική αφίσα ήρθε ασχολίαστη στο mail μας, μέσω των τρελών κονέ μας με τη δεύτερη γενιά των Αλβανών μεταναστών. Δυστυχώς, η αλήθεια είναι πως η πλειοψηφία ετούτων των κατά τα άλλα συμπαθέστατων νέων χαρακτηρίζεται από έλλειμμα πατριωτισμού, αναίτια χαιρεκακία, ύποπτα διαδικτυακά ενδιαφέροντα και ιδιόμορφη αίσθηση του χιούμορ. Τι να πεις; Εδώ χρειάζονταν τίποτα αριστεροί κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά τους φάγανε οι περικοπές και τώρα τα καημένα τα παιδιά πάνε και μπλέκουν με κάτι σαν κι εμάς και γίνονται χειρότερα.

μισητής Αγγέλας γιατί όχι;) είναι πολύ λιγότερο κατανοητά από το “μνημόνιο” που, ως γνωστόν, είναι το πιο κατανοητό θέμα στον κόσμο. Η κατάσταση στη Συρία και οι σχετικές προθέσεις του τουρκικού και του ελληνικού κράτους, η Ανατολική Μεσόγειος, η συμμαχία με το Ισραήλ, οι προθέσεις όλων αυτών για το Ιράν και βέβαια “οι Αμερικάνοι” και τα αεροπλανοφόρα τους, όλα αυτά έχουν πάψει να αποτελούν τμήμα του ρεπερτορίου της ελληνικής αριστεράς. Μα τι λέμε! Ούτε τους μαρτυρικούς Παλαιστίνιους δεν υποστηρίζουμε πια! Ούτε ένας παραλληλισμούλης “των Εβραίων” με τους Ναζί δεν μας βρίσκεται πρόχειρος. Ούτε μια καλοκαιρινή προσπάθεια “σπασίματος του αποκλεισμού της Γάζας”, κάτι τέλος πάντων! Κάπως σαν η ελληνική στρατηγική της Ανατολικής Μεσογείου... να έχει γίνει ξαφνικά το εθνικό αριστερό μας ταμπού.

Είδατε λοιπόν; Οι αριστεροί ακόμη έχουν δουλειές και ψάχνουν κόσμο για τον συνηθισμένο ρόλο. Το μόνο θετικό απ' όλα αυτά είναι “η απουσία από τις [αντιαγγελικές] κινητοποιήσεις ισχυρού μπλοκ αντιεξουσιαστών”. Και του χρόνου!

Σημειώσεις

1. Ελευθεροτυπία 6/1/1999. Η έμφαση δική μας.
2. Τα Νέα, 20 - 21/11/1999. Η έμφαση δική μας. Και τα δύο αποσπάσματα περιλαμβάνονται στο κείμενο “Το αντιαμερικανικό κράτος”, στις Εισηγήσεις των Ανοικτών Συνελεύσεων των Μητροπολιτικών Συμβουλίων, Χειμώνας 2004 - Καλοκαίρι 2005.

DEPRESSION

2/8: Ο πληθυσμός της χώρας μειώθηκε κατά 300.000 σε σχέση με το 2001. Και πάλι δεν χωράμε όμως· αλλιώς γιατί “υπάρχει πρόβλημα” και μετά γίνονται όλοι χρυσαυγίτες;

4/8: Ο Τούρκος υπ.εξ κύριος Νταβούτογλου επισκέπτεται το ιρακινό Κουρδιστάν δίχως καν να ενημερώσει το ιρακινό υπουργείο εξωτερικών. Την ίδια στιγμή, ο μηνιαίος αριθμός των νεκρών από εκρήξεις βομβών στο Ιράκ φτάνει στο υψηλότερο σημείο του από τον Αύγουστο του 2010. Συγκεκριμένα 325. Μην ανησυχείτε, καμία σχέση εμείς με όλα αυτά, εμάς το πρόβλημά μας είναι το μνημόνιο.

5/8: Η ελληνική αστυνομία κατεβάζει από το site της τις φωτογραφίες των οροθετικών που είχε συλλάβει κανά μήνα πριν. “Ακόμη και στους χαλεπούς μνημονιακούς καιρούς μας, μπορούμε να πετυχαίνουμε μικρές, αλλά ουσιαστικές νίκες”. Η προηγούμενη πρόταση είναι το δίδαγμα που αποκόμισε από την είδηση η εφημερίδα “Αυγή”, που προφανώς πρωτοστάτησε στις σχετικές πιέσεις (όποτε ακούμε για “πιέσεις” δακρύζουμε).

9/8: Εκτός των δημόσιων παιδικών σταθμών μένουν 53.000 ελληνόπουλα. Πάντως η περιοχή με τις περισσότερες κενές θέσεις για ελληνόπουλα είναι ο Δήμος Αθηναίων. Αυτό γιατί εκεί φιλοξενούνταν τα περισσότερα παιδιά μεταναστών, αλλά τώρα οι γονείς τους έμειναν δίχως ένησημα, άρα δίχως χαρτιά, άρα δίχως δικαίωμα παιδικού σταθμού. Οι Έλληνες αντιμετωπίζουν το όλο θέμα συμφωνώντας μεταξύ τους ότι “οι ξένοι μας παίρνουν τους παιδικούς σταθμούς” και όλα αυτά μαζί αποδεικνύουν ότι ο ρατσισμός σε μεγάλο βαθμό πηγάζει από ελλιπή πληροφόρηση.

10/8: Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Ελληνικής Αστυνομίας, μέχρι το τέλος του μήνα 5.000 μετανάστες θα κρατούνται σε κέντρα κράτησης σε διάφορες περιοχές της χώρας. Αν κανείς πει στους Έλληνες ότι έτσι εξοικονομούνται και θέσεις στους παιδικούς σταθμούς, θα το πιστέψουν.

14/8: Σκανδαλώδης η αδικία που βασιλεύει στο ελληνικό δημόσιο. Μια γυναίκα με άριστα (20) στο απολυτήριο λυκείου δεν έχει καμία τύχη να προσληφθεί στην ΕΛ.ΑΣ μπροστά σε έναν απόφοιτο με βαθμολογία 14 που έχει υπηρετήσει ως δόκιμος στις ειδικές δυνάμεις. Το πρώτο βήμα για να αντιπαλέψουμε τέτοιες αδικίες είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι, ακόμη και στους χαλεπούς μνημονιακούς καιρούς μας, μπορούμε πιέζοντας να πετυχαίνουμε μικρές, αλλά ουσιαστικές νίκες. (Ωπα! “Πιέζοντας” είπες; Πιάστε τα χαρτομάντηλα!).

21/8: Πριν δυο χρόνια το ελληνικό κράτος αρνήθηκε να παραχωρήσει το ΣΕΦ και το ΟΑΚΑ για την προσευχή του τέλους του ραμαζανιού και δεκάδες χιλιάδες μουσουλμάνοι κατέκλυσαν τις πλατείες της Αθήνας για να προσευχηθούν. Φέτος και πέρυσι, το ελληνικό κράτος παραχώρησε το ΣΕΦ και το ΟΑΚΑ, αλλά δεν μαζεύτηκαν ούτε χίλιοι και στα δύο μαζί. Το γεγονός προφανώς αποδεικνύει την πρωτοφανή διεισδυτικότητα της αθεϊστικής προπαγάνδας που εν τω μεταξύ εκπορεύθηκε με το τσουβάλι από τους ελληνικούς επαναστατικούς κύκλους.

28/8: Το τέλος του μήνα έφτασε, αλλά οι συλληφθέντες στα πλαίσια της επιχειρήσης “Ξένιος Ζευς” είναι μόλις 2.035. Οι Έλληνες που εξαπατήθηκαν πιστεύοντας τις υποσχέσεις για 5.000 θα έπρεπε να ετοιμάζουν διαδήλωση, αλλά ευτυχώς είναι μπάζα και δεν διαβάζουν εφημερίδες.

7/9: “Αυτοί που μέχρι χτες αποτελούσαν τα όργανα της καταστολής δεν είναι πια διατεθειμένοι να παίζουν τον ρόλο της καταστολής απέναντι στον ίδιο τους τον εαυτό”. Αυτά τα συγκινητικά είπε ο Τσίπρας, θαμνωμένος μπροστά στη μεγάλη συγκέντρωση των μπάτσων που θέλανε λεφτά. Ακόμη πιο συγκινητικό ήταν που αυτοί τον γράφανε στα τέτοια τους και χειροκροτούσαν τους φασίστες.

23/9: Ο Προκόπης Παυλόπουλος δίνει συνέντευξη στην Αυγή. Έπειτα από πιέσεις (θεούλη μου!) αποκηρύσσει τη θεωρία των δύο άκρων και παραδέχεται ότι η βία της Χρυσής Αυγής είναι πιο επικίνδυνη από τη βία των αντιεξουσιαστών γιατί “τους αντιεξουσιαστές τους έχει απορρίψει το εκλογικό σώμα”. Μια χαρά για υπουργός σωτηρικών όταν με το καλό κερδίσει τις εκλογές ο Αλέξης.

28/9: Ο Μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφείμ είναι λέει κατά του στοματικού έρωτα. Η ακριβής διατύπωση είναι “(...) τα ψώμια της αμαρτίας είναι θάνατος και η παράχρησις των σωματικών οργάνων του ανθρωπίνου όντος εγκυμονεί τρομακτικές συνέπειες τόσο στην ψυχική όσο και την σωματική υγεία του”. Ας μην γελούν οι αφελείς. Στην πραγματικότητα πρόκειται για πανούργο σχέδιο της εκκλησίας της Ελλάδος η ακριβής φύση του οποίου θα αποκαλυφθεί εντός ολίγου.

2/10: Έχουν λέει οικονομικά προβλήματα, θέλουν να αυτοκτονήσουν, το λένε στο Facebook, αλλά μετά την επίσκεψη της Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος σπίτι τους, το μετανιώνουν και δεν αυτοκτονούν. Δεν ξέρουμε μόνο μήπως η